

24 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018
† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ᾠχος γ΄. Ἑωθινὸν δ΄.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

ᾠχος Γα ϕ

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ευ
 λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου
 ου

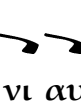

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

 ^{Γα}υ φραι νεσθωτα ου ρα νι α α γα λ λι ασθωτα ^{Πα}
 ε πι γειει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω το ον ^{Πα}
 θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε νε το εκ

κοι λιας Α δου ε ρυ σα το η μας και πα ρε σχετω
κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Δι-Ϡ

Προ φη τα και Προδρο με της πα ρου σι ας Χρι στῶ
α ξι ως ευ φη μησαι σε εκ ευ πο ρθ μενη μεις οι πο
θω τι μωντες σε στει ρω σις γαρ τε κῶ σης και πα τρος α φω νι
α λε λυνται τη εν δο ξω και σε πτη σθ γεννη σει και σα ρ
κω σις Υι ου τῶ Θε ου κο σμω κη ρυ τε ται

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ
κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ πε ρ η μων κα τα
δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το πλαστον ε
σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω νων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Χ^{Γα} ρι στος εκ νεκρων ε γη γερ ται η απαρχη των κε
κοι μη με ενων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως και δη
μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την κα τα φθα
ρει σαν φυ σιν του γε ενους η μων εν ε αυ τω ω α νε και
νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ευ εις ο γαρ των ο
λων Δε σπο της το κρατος σου κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

Σ^{Γα} αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε ^{Γα} το
πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου και τον
αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ χαι ασκα τα
ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ πε ρα σπι στης
της ζω ης ημων Κυ υ ρι ε δο ο ξα α σοι ^{Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε ε

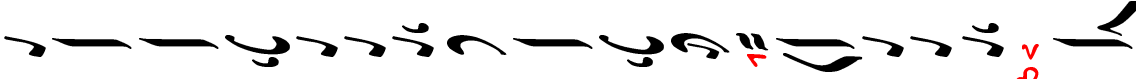
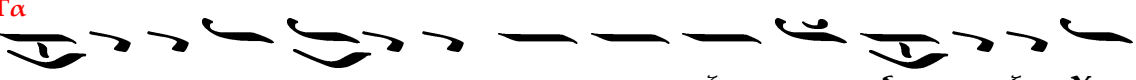
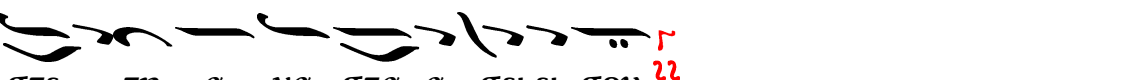
Πα Γα
 νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε νε εν
 τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και Θε
 ος η μων το δι α σταυ ρου κατα δε ξα α με νος πα α θος
 Γα
 ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι λα αν
 θρω πος

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

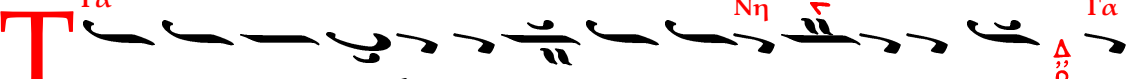

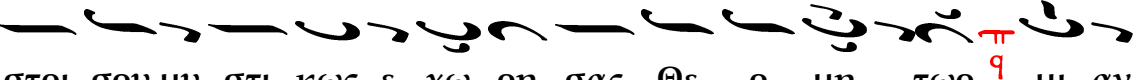

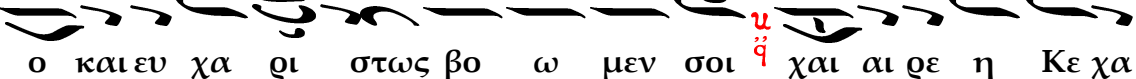

Γα Νη Γα
 Το α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και το
 Νη Γα
 ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε αυ τον
 Πα Γα
 κατα πλα γεις ο Α δη σε πω δυ ρε ε το τρε μω την του σω μα
 Νη Γα
 το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν βλε πω τον α ο ρα α
 τον μυ στι κως πο λε μουν τα με δι ο και ους κα τε χω
 κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει σου

Δόξα.

Γα Νη Γα
 Το α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω σε
 Γα Νη Πα
 ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως θε ο
 Γα
 λο γου με νοι πι στοι α πο ρη τον μυ υ στη ρι ι ον ση με
 Νη Γα
 ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δη σε σκυ υ λευ ται γε

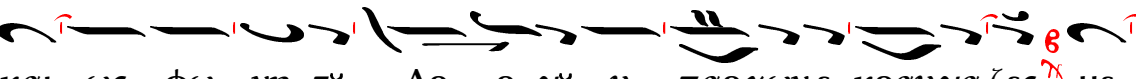

 νος δε ανθρωπινον αφθαρσι α αν εν δε δυται ^νδι
 Γα

 ο και ευχαρι ιστως κραυγα ζο μεν δο ο ξα χρι

 στε τη α να στα α σειει σου ^ζ

Και νυν. Θεοτοκίον.

Γα **T** ^{Νη} ^{Γα}
 ον ακαταληπτον και α περι ι γραπτον ^Δτον
 ο μο ου σι ο ον ^{Νη} ^{Πα}
 ο μο ου σι ο ον Πατρι και Πνευμα τι ^Δεν τη γα
 στρι σου μν στικως ε χωρη σας Θε ο μη τωρ ^{Γα} ^π
 και ασυγχυτο ον της Τρι αδος ε νε ερ γει αν ^Δεγ νω
 μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα ζε σθαι ^νδι
 Γα ^u
 ο και ευχαρι ιστως βο ω μεν σοι ^ι
 ρι τω με νη ^ζ

Κάθισμα του Μηναιου.

Την Σοφίαν και Λόγον. Ήχος ^λ ^Δ ^π ^Δ ^{Νη} ς

^{Νη} **T** ^Δ
 ης Χρι στς ς πα ρσ σι ι ας η α πα ρ χη ^Δπα
 ^{Γα}
 ρα δο ο ξω σ ε τε εχ θης ως α λη θως ^ΔΙ ω
⁷ ^{Νη} ^Δ
 α αν νη πα νευ φη με ^Δτων Προ φη των το κε φα λαι ον ^ε
 και ως φω νη τς Λο ο γς υ πα ρχων ε κραυγα ζες ^ε ^γ με

τα νο ει τε η η γγι κεν ς ρα νων το Βα σι λει ον
 ο θεν ε τοι μα σα ας την ο δον τϛ Κυ ρι ι ς της
 χα α ρι τος Προδρομος α νε δειχ θης τοις πε ρα σι
 Βα πτι στα και Α α πο στο ο λε πρε σβευ ε Χρι
 στω τω Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι
 τοις ε ορ τα ζ σι πο θω την α γι αν μνη η μη ην
 σϛ

Δόξα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος Νη ς

Α γα λλι α α σθω ο πα τηρ μη τερ ευ φραι
 αι αι νϛ ο τι Προ φη η την ε πι γης ε τε
 κες ση με ε ρον τον θε ο κλη τον Προδρομον ε εξ
 ε πα γγε λι ας η στει ει ρα βρε φος θη λα
 α ζει το ον Βα πτι στην και χαι αι ρει ο Ζα χα
 ρι ι ας τω ω το κε τω λε γων γλω ω σ σα α
 μϛ λε λυ ται τη ση προ ο δω εν γη η η λυ χνε
 τϛ με γα λϛ φω τος ον τως θα αυ μα πα ρα α δο ο ξον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Νη}ο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω ω
^{Πα}ω σει εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ σπ8 δη
ε πε ε ε στη⁶ ο α σω μα τος λε ε γων⁸ τη η
α πει ρο γα μω^ν ο κλι ι νας τη κα τα βα
α σει τ8 8 ρα ν8⁸ χω ρει ει ται α ναλ λοι
^{Νη}ω ω τως ο λος εν σοι⁸ ον και βλε ε ε πων εν
μητρα σ^ν λα βον τα δ8 λ8 μορ φην²² ε ξι στα μαι
κραυ γα ζωων σοι⁸ χαι ρε Νυ υμφη Α νυ υμφε ευ τε^ν

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος η̇ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο
ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8^υ
^{Νη}των α γγε λων ο δη η η μοσ²² κα τε πλα γη ο
ρω ω ν σε²² ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα^υ
τ8 θα να τ8 δε Σω ω ω τερ²² την ι σχυν κα θε λο ο
ον τα²² και συν ε ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει

ρα ντα⁶ και εξ α δα παν τας ε λευ θε ρω ω

σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι²² ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδρα μον²²

προσ το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται μη κλαι ε

τε^u₉ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^u₉

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^v₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ^u₉

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ ς ς ς σαι^v₂₂ προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τερ^u₉ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νσ^v₂₂ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε^u₉ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος^u₉

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^u₉

Προ σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ Υι

ο ο ο ον τε^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο τηντε κς ς ς σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α λλη λς

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α λλη λς

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Την αἰχμαλωσιάν σου ἐξέλου ἐκ Βαβυλωωνος κα με ἐκ τῶν παθῶν πρὸς ζωὴν ἐλκυσσον Λογε

Εν τῶ νότῳ οἱ σπειρόντες δακρυσίν ἐν θεοῖς θεοῖς ρισιστάχυσ ἐν χαρά αἰζωι ας

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι τι και νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αμην

Αγίῳ Πνεύματι πασα ἀγαθὴ δωρεὰ Πατρὶ καὶ Υἱῷ ὡς ναστρααπτει ἐν ὧ ταπανταζή και κινείται ται

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α ρε
των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον τος
ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι ιν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευμα τι υι ο ποι η
τως σοι τω Χριστω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε ει σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και αι και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων
α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα α γι
ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ κτι ι ι
σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα τρι
τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γον ται ζω η
ραν γαρ πα γκαρ πι αν

Κυκλωτηςτραπεζηςσουευφρανθητικαθορων
σουποιμεναρχα^{π ρ}ταεκγοναφεροντακλα
δουσαγαθοεργιας^{ρ ρ}

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιωΠνευμα
τι^{υ ρ}καινυκαιαει^χκαιειςτουςαιωναστωναιωνων
αμην^{π ρ}

ΑγιωΠνευματιοπασπλουτοςτηςδοξης^{υ ρ}
εξουχαριςκαιζωηπασητηκτιισει^{π ρ}συνΠα
τριγαρ ανυμνεταικαιτωΛογω^{ρ ρ}

Τὸ Προκείμενον.

ΕιπατεεντοιςεθνεσινοτιΚυριος^χ
εβασιλευσε^{υ ρ}καιγαρκατωρθωσεται^χκουμενη
ητισουσαλευθησεται^{ρ ρ}

Στίχος α'. Άισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ΕιπατεεντοιςεθνεσινοτιΚυριος^χ
εβασιλευσε^{υ ρ}καιγαρκατωρθωσεται^χκουμενη
ητισουσαλευθησεται^{ρ ρ}

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἰ
Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι ος
ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε τηνοι κου με νη
η τισουσα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτὰς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην ^Δ καὶ ἐν ἀ
μαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μητέρα ^ε

I δού γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσας ^Δ τὰ ἀδη
λα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσασμοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

I δὲ γὰρ ἀληθεύαν ἡ γὰ ἀπήσας ^Δ τὰ ἀδη
λα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσασμοι ^ε
οἱ οἱ ^Δ

Ὁ α' χορός.

E ἰς πολλὰ ἐέτη δεσποῦσα ^Δ ^χ ^Δ

P ἀντίεμισσω καὶ καθάρισομαι ^ε
πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι ^ε

A κούτι μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ
νην ἀγαλλίασονται ὅστε ἀτεταπείνωμένα ^ε

A πο σρεψον το προσωπον σε α πο των α μαρ

τι ων μη και πασαστασα νο μι ασ μη ε ξα λειψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος

και πνευμαευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σ και το

Πνευμα σ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σ και πνευματι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρεψσι

P υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτη ρι ι ασ μη α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μη την δι

και ο συνην σ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο

μα μη α να γ γε λει την αι νεσιν σ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω ματα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρ σα

λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα

να φο ραν και ο λο καυ τω ματα

Τ ο τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σ

μο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταιστων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει φον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει φον το α νο μη μα μβ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα θως προ
ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και
με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ῥιθὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν
συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτός φέρειν καρπὸν
τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ
Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι
δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιούχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς
ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν,
ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Τοῦ Προδρόμου.

Ὁ παρών, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ,
φέρων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ Προδρόμου γέγηθα νῦν Γενεθλίω.

Ωιδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄρθρος εὐπρεπής, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστός, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάση νῦν τῇ οἰκουμένη, ἀναλάμπειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήση· προπορεύση γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ υἱῷ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίω φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων Γαβριήλ, Ζαχαρίας ἀκούσας ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἄτερος Κανών.

Ἦχος ὁ αὐτός, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Κο(ι)νῆς χ(α)ρᾶς (Π)ρόδρομον (ε)ὐφη(μ)ῶ πό(θ)ω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ωιδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραῖζεται, τὴν γενέθλιον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα, καὶ ἀναμέλπουσα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν, αὐγάζειν μέλλουσαν.

Δόξα.

Νῦξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώσιν τῆς συλλήψεως τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύησις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σου τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γάρ, νηδύος ἤνεγκε.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος γ´. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέεσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Προδρόμου.

ᾠδὴ γ´. Ἦχος δ´. Οὐκ ἐν σοφία.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος. (δὶς)

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυσὴ καὶ στείρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα

ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως,
θειῷ βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς
προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε,
πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς,
φωνῆς κηρύττει ἔνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοϊαν, Χριστοῦ
συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εὐκαρπίας μηνυτής, τῆς
ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἄκαρπον, ἀξίνη τοῦ
κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Δόξα.

Χάριτος τῆς νέας αἰ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ
γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιῶδεις
γράμματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλυσεν ὁ τόκος σου Παρθέने, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ
ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας,
τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς
ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει,
καὶ χαίρει Εὐὰ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις,
ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν
ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων
ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια
ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς
ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς

συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡσπερ ἥλιος φαιδρός, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ γαστρός, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, εὐθύνατε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοῦς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὧ Ἰωάννη, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, * Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἢ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν ἀδιόδευτον, ἄσπορον· τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, Παρθένος ἔτεκεν ἄγνη· ἀλλὰ τῷ ἐκ Παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στερείας, * Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ

ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Ζαχαρία χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,

Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σύναξις τῶν δικαίων γονέων τοῦ τιμίου Προδρόμου Ζαχαρίου καὶ Ἐλισάβετ.

Στίχ. Τεκοῦσι γεννήτορσι Προδρόμου πάλαι,

Γνωστοὶ συνευφραίνοντο, νῦν δὲ καὶ κτίσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ ἐν Ντύμα.

Στίχ. Ὁ ἡσυχαστῆς Ἀντώνιος ἐν Ντύμα,

Δεσπότης βλέπων πρόσωπον ἡσυχάζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων παιδῶν Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου τῶν ἐκ Μενιούγια.

Στίχ. Συναρίθμιοι τῶν Βηθλεὲμ παιδίων,

Τῷ Ἰακώβῳ ἅμα καὶ Ἰωάννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικήτα, ἐπισκόπου Ῥεμεσιανῶν.

Στίχ. Εὐαγγελιστοῦ ἔργον θεῖον ποιήσας

Ῥεμεσιανῶν Νικήτας ἀνεπαύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Παναγιώτου τοῦ Καισαρέως, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αψξε´ (1765).

Στίχ. Παναγιώτης Καισαρεὺς δι´ ἀγάπην,

Τοῦ Κυρίου τέθνηκεν· Ὡ, χρηστοῦ τέλους!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. (†1813)

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,

Ὑπνοὶ ὁ Ἀθανάσιος ἐν εἰρήνῃ.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Δ´ τοῦ Ματθαίου, ἤτοι τρίτῃ μετὰ τῶν Ἁγίων Πάντων, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Χίῳ ἀθλήσει καὶ ἀσκήσει διαλαμψάτων Ἁγίων. Μαρτύρων μὲν δέκα καὶ ἕξ· Ἀνδρέου, Ἀργέντη, Ἰσιδώρου, Ἀγγελῆ, Ὀνουφρίου, Νικολάου, Νικήτα, Σταματίου, Ἰωάννου, Νικολάου, Μάρκου, Γεωργίου, Δημητρίου, Θεοφίλου, Μανουήλ, Μυρόπης καὶ Μαρκέλλης. Ὁσίων δὲ ἕξ· Μακαρίου Κορίνθου, Νεκταρίου Πενταπόλεως, Νικήτα, Ἰωάννου, Ἰωσήφ, Νικηφόρου καὶ Ματρώνης.

Στίχοι. Εἰς τοὺς Μάρτυρας.

Χριστοῦ ἀθλητὰς ἡ Χίος γεραιρέτω,

ταύτης γὰρ φρουροὶ τυγχάνουσι καὶ δόξα.

Εἰς τοὺς Ὁσίους.

Κέκτηται ὑμᾶς ἡ Χίος μακαρίως,
Ὅσοι Χριστοῦ, ἐξάφωτον λυχνίαν.

Αἰγλήεσαν ὀμήγουριν θεοειδῆ Χίος τιμᾶ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε ται
Πνευματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι διμη
τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και
α σωγη θε μενος ταυτησ τα θαυ ματα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονοσ πη γη θι ασονσυγκρο τη σαν
τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
δο ξησ στε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι ασον θει αν βλ ην της εκ
της Παρ θε ενσ σαρ κω σε ωσ στ υ ψι στ

Μ
ο ο προ φητης Αβ βα κωμ κα τα νο ων ε κραυγα α
Ββ
ζε δο ξατηδυ να μεισθ Κυ ρι ε

ᾠδὴ ε'

Ε
ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α δο
ξη σθ σου υ γααρ α πει ρο γαμε Παρ θε ε νε ε
Δι
εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των Θε ον
Ββ
και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι τοι οις υ
Μ
μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς σα

ᾠδὴ ς'

Τ
ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ την
Πα
οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει
Ββ
ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε
ον δο ξα ζοντες

ᾠδὴ ζ'

Ο
υκ ε λα α τρεευσαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο
Ββ
νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει
λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλλον Υ

Πα
 περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
 ος ευ λογη το ος ει
 ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
 κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λς σ αν
 τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παν τας τς αι ω ω να α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και η
 γα λ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε ω ω
 τω ω σω τη ρι μς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ο ρω σ Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τω σ Θε ο το κον

σε ε μεγαλυνομεν

Οτι ε πεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της

δουλης αυτης ιδου γαρ απο τρυφης καρι

ς σι με πασαιαι γενεαι

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ρως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον

σε ε μεγαλυνομεν

Οτι ε ποιησε μοι μεγαλεια οδυνα

τος και αγιον το ονομα αυτης και το ελε

ος αυτης εις γενεαν και γενεαν αν τοις φοβη

μενοις αυτων

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ρως Θεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον

σε ε μεγαλυνομεν

Εποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τσ δι
ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι α καρ
δι ασ αυ των

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν

Κα θει λε δυ να στα σα πο θρων και υ υ ψω σε
τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων και
πλ τσ εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τσ μνη σθη
ναι ε λε ς κα θως ε λα λη σε προς τς πα τε ρας

η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ τσ ε

ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τω σ των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν

ὠδή θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α

δε χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α υ λων

νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα θαν μα

σι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α

α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α

γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δῖς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ υ
 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων ^Δ και προ σκυ νει
 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ ^Δ

ό β' χορός: ο τι Α α γι ο ος ε στι ^θ

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Τοῦ Προδρόμου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στειρώσιν· μηνύει δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἐορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Απόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ^{Γα} ϕ

Π ^{Γα} α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω τοον Κυ ^{Πα}
^Μ υ υ ρι ι ι ι ο ον ^{Γα} αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ^{Κε}
 ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων ^{Γα} αι νει ει ει τε ^ϕ
^{Πα} αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις ^{Γα} σοι πρε πει υ

μνοος τω ω Θε ε ω

A Γα ι νει τε α αυ το ον πα α αντεςοι Πα Αγγε ε λοι οι οι

α α α αυ τουου αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α

σαι αι αι δυ να α μειεις α αυ του σοι πρε πει υ

μνοος τω ω Θε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δο ξα αυ τη εσται

πα σιτοις ο ο σι οισ αυ τσ

Δ ευ τε παντα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη ρι

ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ο εν

αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε κων ε

τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι τα συμ

παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου αυτου· αινειτε αυτον εν

στε ρε ω μα τι της δυ να μεωσ αυ τσ

Δ ι η γη σαν το παντα τα θαυ μα σι α οι φυ λα

κες σου ου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μαται ο

τη τος πληρωσανδωρωντην δε ξι αν αυ των κρυπτειν ε
νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο σμος δο
ξα α α ζει ε λε ησονη μας

Αινεΐτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτὸν
κα

τα το πληθοςτηςμεγαλω συ νησ αυ τσ

Χ α ρας τα παν τα πε πλη ρω ταιτης α να στα
σεωςτηνπειραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η Μα γδα

λη νη ε πι το μνη μα ηλθεν ευ ρεν Αγ γε λον ε πι

τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις ε ξα στρα

πτοντα και λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων τα με τα

των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γερ ται κα θως ει

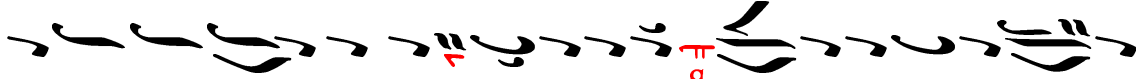
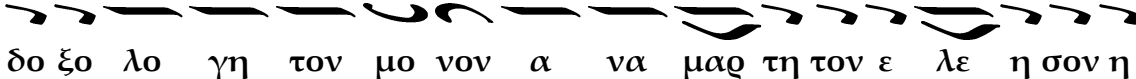

πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Αινεΐτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα α ρα

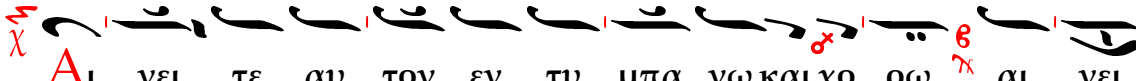
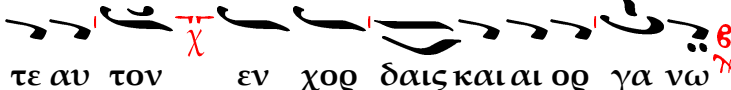

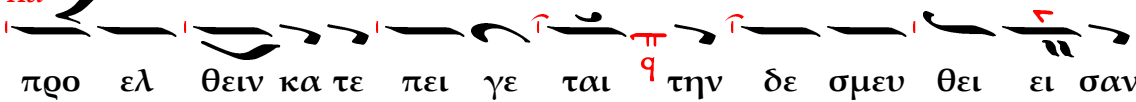
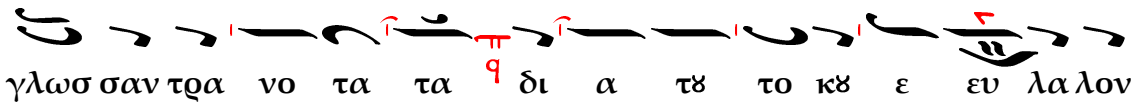

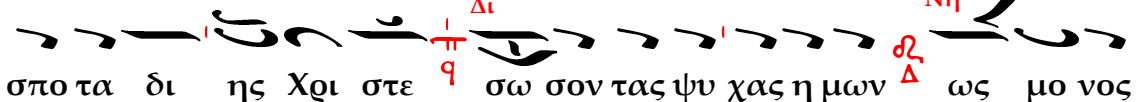

Ε ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι λαν

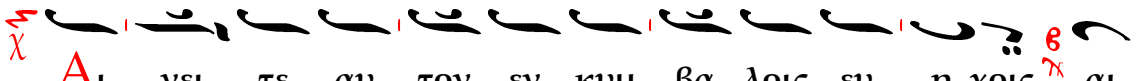
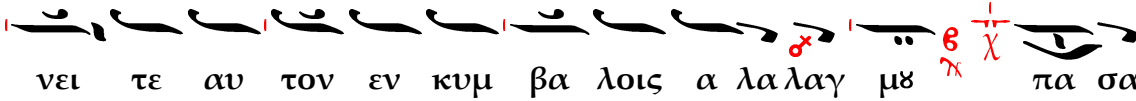
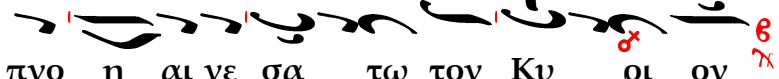
θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν τω γε

 νει των ανθρωπων δωρου με ενος ^π ₉ ι να σε πασα κτισις

 δοξολογη τον μονα να μαρτη τον ελεησον η

 μας ^π ₂₂

Στιχηρά Προσόμοια του Προδρομου.

Ω του παραδόξου θαύματος. Ήχος ^π ₂₂ Νη ρ

^χ ₁ **Α**ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω ^ε ₇ ^χ ₁ αι νει

 τε αυ τον ^χ ₁ εν χορ δαισ και αι ορ γα νω ^ε ₇ ^χ ₁
Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξη θαυ ματος εκ γη ρα λαι ας μη ^{Νη}

^{Πα} ^ε ₇ ^χ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 τρος ^ε ₇ ^χ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 ου Λο γη προ αγ γελος ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 Ι ω αν ης ση με ρον

^{Πα} ^ε ₇ ^χ ₁ ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 προ ελ θειν κα τε πει γε ται ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 την δε σμεν θει ει σαν

 γλωσ σαν τρα νο τα τα ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 δια τσ το κσ ε ευ λα λον

^{Νη} ^{Πα} ^ε ₇ ^χ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 δει κνυ σιν ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 ω ω της α φα τσ σσ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 προ μη θει ας Δε

^{Δι} ^{Νη} ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 σπο τα δι ης Χρι στε ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 σω σον τας ψυ χας η μων ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 ως μο νος

^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 ε ευ σπλα γ χνος ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁

^χ ₁ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε ₇ ^χ ₁ αι

 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μσ ^ε ₇ ^χ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^π ₉ ^Δ ₁ ^ε ₇ ^χ ₁ ^Δ ₁
 πα σα

 πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε ₇ ^χ ₁

Ω^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος εν γεν νη τοις γυ ναι
 κων ^{Πα} Προ φη των τε υ περ τε ρος ^{Δι} μη τρι κης σται ρω σε ως
^{Πα} δι α λυ ει το ε γκλη μα ^Π ο εν πνευ μα τι και δυ
 να μει ελ θων Η λι ου ^Π ο δον Κυ ρι ι ου ε τοι
 μα ζο με νος ^{Νη} ω ω της α φα τς σθ ^{Πα} ευ σπλα γχνι ας
 Δε σπο τα δι ης Χρι στε ^{Δι} σω σον τας ψυ χας ημων ^{Νη} ως μο
 νος ε ευ σπλα γχνος ^ν

^χ Ευ λο γη τος Κυ ρι ος ο Θε ος του Ισ ρα ηλ
^ε ο τι ε πε σκε ψα το και ε ποι η σε ^χ λυ
 τρω σιν τω λα ω αυ του ^ε

Ω^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος ο προ κη ρυ ξας Χρι
 στς ^{Πα} προς αν θρω πς την κε νω σιν ^{Δι} υ περ α νω δει κνυ ται
^{Πα} παν των αυ του τη φω νη ^Π και τη τε κς ς ση λυ
 ει την σται ρω σιν ^Π δυ να μει θει ει α και Ζα χα ρι
 ου φω νην ^{Νη} ω ω των με γα λων σθ ^{Πα} θαυ μα σι ων
 Δε σπο τα δι ων Χρι στε ^{Δι} σω σον τς τι μων τας σθ ^{Νη} τον με

γαν Προ ο δρο μον

Και συ παι δι ον προ φη τς υ ψι στκλη θη ση

προ πο ρευ ση γαρ προ προ σω πα Κυ ρι ι ου ε τοι

μα σαι ο δς αυ τς

Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος εν γεν νη τοις γυ ναι

κων ο προ φη της και Προδρομος υ περ α νω δει κνυ ται

Προ φη των τε υ περ τε ρος και πα ρα σι ι ας

Χρι στς προ α γγε λος και προ σκιρ τη η σας εν τη νη

δυ ι μη τρος ω ω των με γιστων σδ δω ρε

ων φι λανθρω πε δι ων Χρι στε σω σον τας ψυ χας η μων

ως παντο δυ υ να μος

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και Α

γι ω Πνευ μα α α τι

Α στη ηρ α α στε ρων Προ ο δρο ο ο μος

στειρω τι κης ε ε εκνη η δυ υ υ ος ε πι ι γης

τι κτε ται ση η η η με ε ε ε ρον I ω α αν
 Κε νη ης ο ο ο ο θε ο ο πο ο θη η η η τος και Χρι
 Πα στου ε πι φαι αι νει τη ην α α αυ γην α να το
 Κε λην την ε ε εξ υ υ υ ψου ο υς εις ευ θει ει αν πι
 Πα στοι ο ις δι α α α βα α α σιν

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο το
 κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε σα ρ κω
 θε εν τος ο α δη ση χ μα λω τι ζαι ο Α δα μ α να
 θε κε κλη ται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α
 θε η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α τω ται και η
 θε μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι ο α νυ μ ν η ν τε ς βο
 θε ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
 θε ου τω ς ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω ^ϕ και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι α ^{Γα}

Υ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ^ϕ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα
α λην σου δο ξαν ^{Γα}

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ πα
ντο κρα α τορ ^{Γα} Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^{Γα}

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ο ος
του Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του κο οσμου ^{Γα}

^{Γα} ε λε ησον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας
του κοσμου ^{Γα}

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ων του Πα τρος ^ϕ και ε λε ησον η μας ^{Γα}

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην^{Γα}
²²

Κ^{Γα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να^{u q} και

εις τον αι ω να του αι ω νος^{Γα}
²²

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα α αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μας^{Γα}
²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων^{u q} και αι νε το ον και δε δο ξα σμε

ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μην^{Γα}
²²

Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας^{u q}

κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε^{Γα}
²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου^{Γα}
²²

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^{Πα} τα δι και

ω μα τα α σου ^π₉

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^π₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μα ρτον σοι ^π₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ^π₉ ο τι συ ει ο Θε ος μου ^π₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^π₉ εν τω φω τι σου ο

ψο ο με θα φως ^π₂₂

Π^{Γα} α ρα τει νον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι

ι Σε ^π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μας ^π₂₂

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{Πα}₉

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^π₉

A ^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{Γρ} ₂₂

Αισματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} _{u q} Α α α γι ο ος
^{Γα} Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος _{π q} Α γι ος Α θα α να
^{Νη} α α α το ος ε λε η η σο ο ο ο ο ν η η μα α
^{Γα} α α α α α α ας _{Γρ} ₂₂

Σ ^{Γα} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν _{u q} α σω
^{Πα} με ν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ζω
^{Γα} ης η η μων _{π q} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να
^{Νη} τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε ο ο
^{Γα} ο ος _{Γρ} ₂₂

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ^λ _π ^δ ₂ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον _ν _δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον _θ _λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον _θ _Δ ₂₂

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σονη μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σονη μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα α ασ

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
 εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων

α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα
 να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νῶ Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τῶ Πα τρι και τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

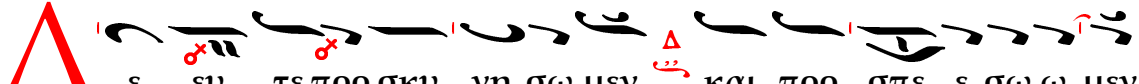
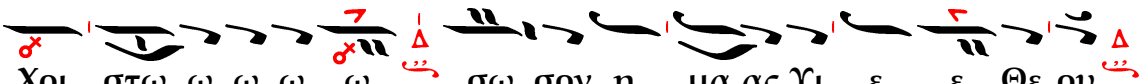
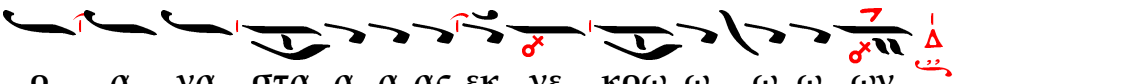
Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω τα

 ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

 νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω του

 θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε γε νε το ^{Πα} εκ

 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^{Πα} και πα ρε σχε τω

 κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο ος

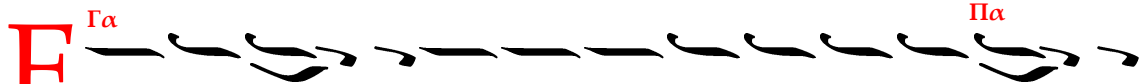

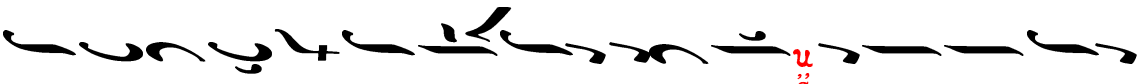
Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν

 Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου

 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν

ό β' χορός:

 ψα λλον τας σοι α λλη λυ ρ ι α

Ἦχος Γα φ

 Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α σθω τα

 ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

 νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα να α τω του

 θα α να α τον πρω το το κο στων νε κρων ε γε νε το εκ

 κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας και πα ρε σχε τω

κο ο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος Δι-θ

Προ φη τα και Προδρο με της πα ρου σι ας Χρι στῶ
α ξι ως ευ φη μησαι σε οκ ευ πο ρθ μενη μεις οι πο
θω τι μωντες σε στει ρωσις γαρ τε κῶ σης και πα τρος α φω νι
α λε λυνται τη εν δο ξω και σε πτη σθ γεννησει και σαρ
κω σις Υι ου τῶ Θε ου κο σμω κη ρυ τε ται

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος Δι-θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι σχυν
τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α θε τε
μη πα ρι δης α μα ρ τω λων δε η σε ων φω νας

λλα προ φθα σον ως α γα θη εις την βο η θει
 αν η μων των πι ι στως κραυγα ζο οντων σοι τα α
 χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπεν σον εις ι κε σι
 ι αν η προ στα τευ ου σα α ει Θε ο το κε
 των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
 α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησονη η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι σχυυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α γι ι ι ι α α α α γι

ι ι ο ο ο ο ος α θα α α α α α α α

α να α α ιε α θα να το ο ο ο ο ος

Ε ε λεεεε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α

ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρομοῦ.

Ἀπόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους (ιγ' 11-14, ιδ' 1-4).

(Ζῆτει αὐτὸ τῆ Κυριακῆ τῆς Τυροφάγου.)

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς ξγ'.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ' 11)

Στίχ. α'. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. (ξγ' 2)

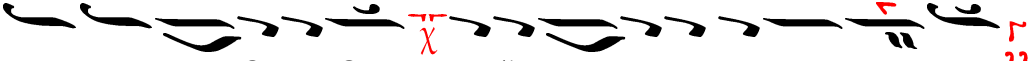
Ἦχος Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω και

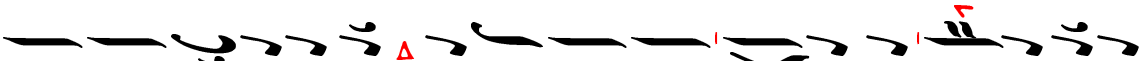
ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι

ευ θει εις τη καρ δι ι α

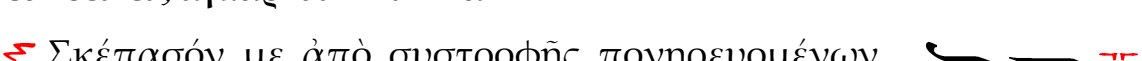
Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

 α πο φο βε εχ θρα ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μθ

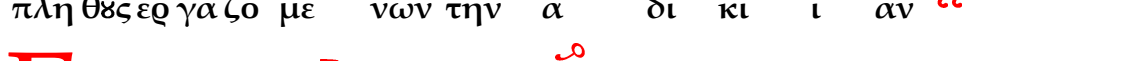
Ε

 υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω και

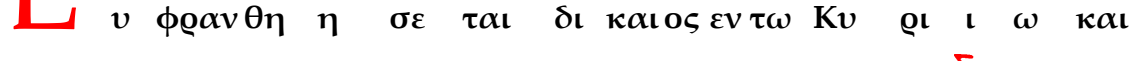

 ελ πι ει επαυ τον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι

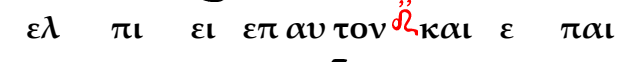

 ευ θει εις τη καρ δι ι α

 Σκέπασόν με από συστροφῆς πονηρευομένων

 πληθους εργα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε

 υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω και

 ελ πι ει επαυ τον και ε παι νε θη σον ται πα αν τες οι

 ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοπεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Αποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στήσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος α'. **ᾠδὴ Ζαχαρίου.**

Ἦχος ♯ Κε δ

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Χ Ευ λο γη τος Κυ ρι ος ο Θε ος του Ισ ρα ηλ
 ο τι ε πε σκε ψα το και ε ποι η σε λυ τρω σιν
 τω λα ω ω α α α αυ του

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Χ Και η γει ρε κε ρας σω τη ρι ας η μιν εν τω
 οι κω Δα βιδ του παι δο ο ο ος α α α αυ του

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (α' 1-25, 57-68, 76, 80).

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ'

ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξε καμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασίαις τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆς ὥρας τοῦ θυμιάματος. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοὶ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖνῃ, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προλεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γινώσκωμαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενεν κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπειδὴν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περιούριοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν ὅτι Οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ

ἐθαύμασαν πάντες. Ανεώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου καὶ προεφήτευσεν λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Ἦχος ἰΐ Δι σ

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰΐ Γα ρ

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη
 η η η λη η η η η η η η η η η ζω ο
 ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω
 ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α
 α α α τρι α α α α α α α α α τρι
 ι ι α α α α α α δι ι ι τον τρι ι ι σα
 α α α α α α γι ο ο ν υ υ υ υ υ υ μνο ο ν
 προ σα α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α δο ο ο προ σα α α δον τε ε λιε ε ε
 ε ες πα α α α α α α α α α σαν τη η ν βι ι
 ο τι κη η η η η η η η η η η η η ν α πο
 θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α
 α α α α α α α α με ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ρι μνα α α α α α α α
 αν
Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν

Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
 λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ
 ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ
 μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η η ης θυ σι αν αι νε
 σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της δο ο

ο ξη ης σθ Ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σις ευ

λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ι ς Ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

ι σις

Α α α μη η η η η ην

Α μη η η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γϠ Ϡ Ϡ με ε ε εν Ϡ σοι ευ χα ρι Ϡ Ϡ Ϡ με εν
 Κυ υ ρι ε Ϡ Ϡ και δε ο με θα α α σϠ Ϡ ο
 Θε ο ος η η η μων Ϡ Ϡ

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα Ϡ

A^{Γα} ξι ι ον ε ε Ϡιν ω ω α λη η θω ω ω
 ως Ϡ μα κα α ρι ι ζει ει ν σε ε ε ε τη ην
 Θε ε ο το ο ο κον Ϡ Ϡ την α α ει μα α κα α
 α ρι ι ι ι Ϡον και Πα να α μω ω μη
 η το ο ο ον και μη η τε ε ε ε ρα α
 τϠ Θε Ϡ Ϡ Ϡ η η η μων Ϡ Ϡ την τι ι μι ω ω
 τε ε ε ραν τω ων Χε Ϡ Ϡ βι ι ι ι μ και ε
 εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α α αν α συ υ γ κρι ι
 ι ι τω ω ω ως τω ων Σε ρα α φιμ Ϡ Ϡ την α
 δι α α φθο ο ο ρως Ϡ Ϡ Θε ο ο ο ον Λο ο
 ο ο γο ον τε κϠ Ϡ Ϡ σαν Ϡ Ϡ την ο ο ον τω ω
 ω ως Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον Ϡ Ϡ σε ε ε

ι χι ι ι ι και αι αι αι αι αι αι αι αι δι
 ι και αι ο ο ρο ο ο ο ος Α λιε ε ρα Νε ε ρα
 λιε ε ε λιε λιε ρα ρα λιε τα λιε ε ρα λιε ε ρα
 λιε ε ε λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α
 λιε ε λιε ρα ρα α α λιε ε λιε λιε ρα λιε λιε
 ρα λιε λιε ρα λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε
 ε λιε ρα ρα α α α λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε
 ε ε λιε λιε ρα α ρα λιε Αλ λη λϑ ϑ ϑ ϑ ι
 ι ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη

α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ εν τες αυ
τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

ᾠχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σθ με
τα σ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ Α λλη λθ ι α
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α α

ᾠχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με νον
α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με ε
ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ αι
ω ω νο ο ος